

linskirchen, 1884, S. 105.) Den anden Kirke, jeg her vil nævne, er den i Allerup paa Fyn, en Milsvej Sydøst for Odense. Da der 1306 skænkes Aflad til dens Opførelse af Sten (Script. 1, 296: „nam lapidea extruebatur“), kan dette jo ikke vel forstaas anderledes, end at den indtil da har været af Træ. — Derimod savner jeg hidtil Oplysning om, hvor vidt der haves nogen paalidelig Hjemmel for, hvad der læses i Traps Beskrivelse af Danmark, 2. Udg. VI, S. 23, at St. Olai Kirke i Aarhus var en Trækirke, der først 1548 „faldt sammen af Ælde“.

4.

Obentraut-Pyramiden ved Seelze.

Af F. J. Meier.

Som det uden Tvivl vil være mange af dette Tidsskrifts Læsere bekjendt, var den tyskfødte Hans Michael von Obentraut Generallieutenant i dansk Tjeneste under Christian IV.'s Indfald i Tyskland i Trediveaarskrigens Tid. Han var født 1574 i Stromberg i Nedre-Pfalz, tog tidlig Krigstjeneste og sloges i Ungarn mod Tyrkerne. I 1619 traadte han ind i sin Landsherre Churfyrste Frederik V.'s Hær, kæmpede tappert i Pfalz mod Spinolas Italienere og Spaniere og sluttede sig, efter at Frederiks korte og bedrøvelige Rolle var udspillet, til Mansfelds og Christian af Halberstadts Skarer. Disse bleve oprevne af Tilly, og Christian IV. af Danmark rykkede i Felten mod Liguens berømte General. I den danske Hær, som 7. Juni 1625 brød op fra Itzehoe, finde vi Obentraut som Generallieutenant i Rytteriet. Hans personlige Tapperhed og enkelte hæderfulde Krigsbedrifter — som da han lykkelig undsatte den haardt betrængte Fæstning Nienburg (ved Weser, midtvejs mellem Bremen og Hannover) — gjorde ham snart yndet af Soldaterne, som kaldte ham „tyske Mikkel“. Efter forskellige smaa Skæmnydsler, der udfægtedes efter Christian IV.'s ulykkelige Fald paa Hameln's Volde, stod der 4. Nov. (ny Stil) 1625 ved Seelze, halvanden Mil fra Byen Hannover, en varm Rytterfægtning mellem en Del af Christian IV.'s Hær — som anførtes af Obentraut og Hertug Frederik af Sachsen-Altenburg —

og Tillys Krigsfolk; i denne Træfning fandt den nævnte Hertug Døden, Obentraut blev meget haardt saaret, faldt i Fjendens Hænder og døde samme Dag. Tilly, med hvem han forud havde fægtet mod Tyrkerne, lod hans Lig bringe til Slottet Calenberg og der balsamere.

I Febr. 1626 bleve baade Hertug Frederiks og Obentrauts Lig udvexlede mod en fangen Oberst af Tillys Hær. Obentrauts Lig blev stedet til Hvile foran Alteret i St. Georgskirken (den saakaldte Marktkirche) i Hannover. Hans Rustning og Banner bevaredes længe i nævnte Kirke, men skulle nu findes i den nærliggende Neustädterkirke i samme By.

Paa Stedet, hvor Obentraut blev dødelig saaret, rejstes der senere (naar?) et Monument til hans Ære og Amindelse. Det er en omtrent 20 Fod høj, firkantet Pyramide af Sandstenskvadrer, med temmelig lille Basis, derfor med lidt stejlt opstigende Sider, staaende paa et lavt, kvadratisk, lidt frem-springende Fodstykke; den bærer øverst oppe en Stenkugle med et Jernkors. Paa den af Pyramidens Sider, der vender mod Nord, ses den Faldnes Vaabenskjold og derunder følgende Indskrift:

D E O

O. M. S.

Hoc monumentum intrepido ac nobilissimo heroi Dno.

Joh. Michael ab Obentraut, Equ. Reg. Dan. regis

Christiani IV

Equitum locum tenenti Generali

qui hic die Martis 25 VIII br. (gammel Stil)

Ao. 1625 fortiter pro patria et libertate occubuit.

F. F.

Monumentet er oftere restaureret — sidste Gang 1888 — men er dog en Del medtaget af Vind og Vejr og stærkt overgroet med Lav. Indskriften er dog endnu meget tydelig. Det staar omtrent et Bøsseskud fra Landsbyen og Jernbanestationen Seelze, tæt ved Landevejen fra Hannover til Wunstorf og ikke langt fra Banelinien mellem disse to Byer.